

Ο κόσμος οφείλει να εκρομαντισθεί. Έτσι θα επανασυλλάβουμε το πρωταρχικό νόημα. Εκρομαντισμός δεν σημαίνει τίποτα περισσότερο από μια ποιητική ενδυνάτωση. Σ' αυτό το εγχείρημα ο ταπεινότερος εαυτός οφείλει να ταυτιστεί με έναν καλύτερο εαυτό. Όπως άλλωστε κι εμείς οι ίδιοι δεν είμαστε παρά μια ακολουθία τέτοιων δυνατοτήτων. Η φύση αυτού του εγχειρήματος παραμένει ακόμα άγνωστη. Προσδίδοντας ένα υψηλό νόημα σε κάτι που είναι κοινό, μια μυστηριακή όψη στο περιρριμένο, στο γνωστό τη γοητεία του αγνώστου, το καθαυτό ρομαντικό. Αντίστροφο θα είναι το εγχείρημα γι' αυτό που έχουμε τοποθετήσει ψηλά, το άγνωστο, το μυστηριακό, το άπειρο. Αυτό θα γίνει λογόφιθος μέσω συνενώσεων. Στο εγχείρημα αυτό θα δοθεί μια τρέχουσα έκφραση: ρομαντική φιλοσοφία, lingua romana. Εναλλαγή ανύψωσης και ταπεινώσης.

N, Vorarbeiten zu verschiedenen Fragmentsammlungen [1798]
 Logologische Fragmente (II), 105

Η ρομαντική ποίηση είναι προσδευτική οικουμενική ποίηση. Προορισμός της δεν είναι μόνο να ενώσει πάλι όλα τα μεμονωμένα είδη ποίησης και να εμπλουτίσει την ποίηση με φιλοσοφία και ρητορική. Θέλει και οφείλει να συγχωνεύσει ποίηση και τρῶδα, μεγαλοφυΐα και κριτική, τεχνιτό και φυσικό ύφος στην ποίηση, να δώσει στην ποίηση ξωντάνια και συντροφικότητα, να κάνει τη ζωή και την κοινωνία ποιητική, να εμπυσησει ποίηση στο ευφυολόγημα, να διαποτίσει με ευδοκίμο παιδευτικό υλικό πάσης φύσεως κάθε μορφή τέχνης μέχρι κορσισμό και να αναταράξει την τέχνη με τις δονήσεις του χιούμορ. Στους κώλους της εγκλείει όλα αυτά που μπο-